

கூந்து விவரி

இதழ்

5

ஆகஸ்ட் - 2002

காற்று பீவரி

இதழ்-5

ஆகஸ்ட் - 2002

அன்பளிப்பு மாத்தீரம்
நினைத்தபோது வரும் இதழ்
(தனிச் சுற்றுக்கு மாத்தீரம்)

ஆசிரியர்:
ஷோபா

தொடர்புக்கு:
34 RED RIFFE ROAD,
PLAISTOW,
LONDON,
E13 0JX,

தொலைபேசி:
0208 5867783

கணினி அச்சு
தமிழன் வரைகலையரகம்,
6. விவேகானந்தர் தெரு, (மடம்பிதரு)
காஞ்சிபுரம் - 631 501.

தமிழகத்தில் பிரதிகளுக்கு,
வெ.நாராயணன்,
113. காமாட்சியம்மன் சன்னதித் தெரு,
காஞ்சிபுரம்-631502
பேச 04112-220890

எதிர் பார்க்கவில்லை...

ஜந்தாவது இதழைத் தர முடியும்
என்பதில் நம்பிக்கை இருந்தும் - காலம்
ஒத்துழைக்க மறுக்கவே செய்கிறது.

இயந்திர வாழ்க்கைக்கு மத்தியிலும்
நின்று நிதானித்து வாசிக்கின்ற உள்ளங்
களும் இருக்கவே செய்கின்றன.

இவ்வாண்டும் ஈழத்து நூற்கண்காட்சி
நடாத்த ஏற்பாடாகி வருகிறது. எமக்கென
இருக்கும் பாரிய பொறுப்புக்கு மத்தியிலும்
இலக்கிய ஆர்வலர்களின் ஒத்துழைப்பும்
தேவைப்படுகிறது.

காற்றுவெளி யாருக்கும் முதுகு
சொறியாது. தன்பாணியில் கவடுகளைப்
பதிக்கும். விமர்சனங்களை, ஆக்கங்
களை அனுப்புங்கள். அடுத்த இதழ்
களுக்கு உரம் சேர்ப்பிர்.

நன்றி !

ஷோபா.

வவுனியாலில் நடைபெற்ற
பிரதேச இலக்கிய விழாவில்
வாசிக்கப்பட்டது.

சமூகப் பிரச்சினைகளை இலக்கியத்தின் மூலம் எடுத்துரைத்தல், விவாதித்தல் என்ற அடிப்படையில் நோக்கும்போது எண்பதுகளுக்குப் பின்பு இலங்கைத் தமிழ்ச் சிறுக்கதைகளைப்பற்றி ஆய்வு செய்வது மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

இலக்கியத்தைப் புனிதமான ஒன்றாக வைத்துப் பார்த்த உயர்மட்ட நிலைப்பாட்டிலிருந்து, அதனை சமூகத்துக்குக் கொண்டு வந்த போராட்டத்தையும், அதன் வரலாற்றையும் மறந்து விட்டு நாம் மேற்குறித்த விடயத்தை எடுத்துப் பேச முடியாது.

வீரமாழுணிவா அல்லது பெஸ்கியின் “பரமார்த்த குருவின் கதை” தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது கதை நூலாகும். இதனைத் தொடர்ந்து பஞ்சதந்திரக்கதைகள், மதன காமராசன் கதை, சாசாப் கதைகள் என்பன 19ம் நூற்றாண்டின் மத்தியிலிருந்து வெளிவர ஆரம்பித்தன. கதை கேட்கும் நிலையிலிருந்து தமிழ்ச் சமூகம் கதை படிக்கும் நிலைக்குப் படிப் படியாக மாறியது.

சிறுக்கதை என்ற தற்போதைய வடிவம், மேல்நாட்டு இலக்கியப் பரிச்சயத்தால் எமக்கு வந்து சேர்ந்த தொன்றாகும்.

1920களில் வ.வே.ச. ஜூயரின் “மங்கையர்க்கரசியின் காதல்”, “குளத்தங்களை அரசமரம்” முதலிய சிறுக்கதைகள் வெளிவந்தன. 1930களில் வெளிவந்த “மணிக்கொடி” சிறுக்கதை வரலாற்றில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது.

இக்காலப் பகுதியில் இலங்கையிலிருந்து இலங்கையர்கோன், சவைத்திலிங்கம், சம்பந்தன் உள்ளிட்ட சில எழுத்தாளர்கள் மணிக்கொடி, கலாமோகினி, கிராம ஊழியன் முதலிய சஞ்சிகைகளில் எழுதி வந்தனர்.

இவர்களது எழுத்துகளும் தமிழகப் பாணியிலேயே அமைந்திருந்தன.

இதற்கடுத்தபடியாக ஸமுகேசரி, மறுமலர்ச்சி, சுதந் திரன் முதலிய ஏடுகளின் பணி சிலாகிக்கத்தக்கது. வரதர், ஆ.செ.முருகானந்தம், ச.வே.இராசநாயகம், கனக. செந்திநாதன் முதலியோரின் எழுத்துக்கள் இவ்விடம் களிலே இடம் பிடித்தன. இலங்கையின் கிராமிய வாழ்க் காற்றுவெளி

கைப் பின்னனி காணப்பட்டது. சமுதாய், அரசியல் உணர்வு கள் துளிர் விட ஆரம்பித்தன.

ஐம்பதுகளில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தோற்றமும் தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடுகள் காரணமாகவும் எழுத்தாளர்களிடையே சமூக அரசியல் சிந்தனையும் வர்க்க உணர்வும் தீவிரமடைந்தது. சாதிப் பாகுபாடு முதலான விடயங்கள் கூர்மை அடைந்தன.

இலக்கிய மரபு பேணப்பட வேண்டுமென்றும், அடிமட்ட மக்களைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியம்துழிசனர் இலக்கியமென்றும் பெரும்கருத்துப் போராட்டங்கள் ஆரம்பித்தன. இதுவே மக்கள் இலக்கிய விழிப்புக்கு பெரும் உந்துசக்தியாகியதென்னாம்.

கேடானியல், டொமினிக் ஜீவா, என்.கே. ரகுநாதன், நீரவைபொன்னையன், அ.ந.கந்த சாமி, செக்திர்காமநாதன், செயோகநாதன், யோ.பெனடிக்ட்பாலன், கதனிகாசலம், நந்தினி சேவியர் முதலான எழுத்தாளர்களின் தொடர்ச்சியான பங்களிப்பு சிறுக்கதை இலக்கியத்துக்குப் பெரும் வேகத்தைக் கொடுத்தது.

க.கைவாசபதி “தினகரன்” ஆசிரியராக இருந்தமையும் இதற்குப் பெரிதும் சாதகமாய் அமைந்ததென்னாலாம்.

எழுபதுகளின் பிற்காறுவரை தொடர்ந்த இக்காலகட்டத்தில் சிறுக்கதை இலக்கியத்துக்குப் பங்களிப்புச் செய்த, வள்ளிப் பிராந்திய எழுத்தாளர்களான மூல்லைமணி, (அரசிகள் அழுவதில்லை), அபாலமணோகரன் (பீப் தோரணம்), வள்ளியூர்க் கவிராயர், தாமரைச் செல்வி, அகளங்கள், அன்றனி மணோகரன், பரந்தன் கலைப்புஷ்பா போன்றவர்களை இச்சந்தரப் பத்தில் நினைவு கூரல் நமது கடமையாகும்.

என்பது வரையிலான எமது சிறுக்கதை ஆக்க வளர்ச்சியில் மூன்றுவித நோக்குகளின் வழிநின்று நமது இலக்கிய கர்த்தாக்கள் கதைபுணந்துள்ளனர்.

கலை கலைக்காக என்ற முதலாவது நோக்கில் தூயமைவாதமும் மரபு பேணலும் கைகோர்த்து நின்றது. காற்றுவெளி - 4

இதன் அடுத்த நோக்காக கலை - இலக்கியம் பொழுது போக்குச் சாதனமே என்ற நிலை காணப்பட்டது. இதன் பின்னணியில் பணம் பண்ணும் திருவிளையாடல் மிகப் பஸ்வியமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது.

கலை - இலக்கியம் ஒரு சமூக சக்தி என்பதே அடுத்த நிலைப்பாடாகும். மிகுந்த போராட்டத் தினாடாகவே இதனை நிலை நாட்ட வேண்டியிருந்தது. இலக்கியத்தில் இந்நோக்கு நிலை நிறுத்தப்பட்டாலும்கூட யதார்த்த வாழ்வில் இது சாத்தியமாகவில்லை.

என்பதுகளுக்குப் பின்திய இலக்கிய நிலைப் பாட்டைக் கூறவந்த பேராசிரியர் காசிவத்தம்பி 1983 முதல் இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியம் இனப் பிரச்சனைகளையும் அதன் வழிவரும் தாக்கங்களையும் தவிர வேறு எதையும் எடுத்துக் கூற வில்லை என்கிறார்.

எந்த ஒரு எழுத்தாளனும் யதார்த்தத்தை மறந்து தனது படைப்பாக்கத்தைச் செய்யமுடியா தென்பதையே இக்கூற்று உறுதிப்படுத்துகிறது.

இதனை கலாநிதி க.கைவாசபதி யின் கோட்பாடு மேலும் தெளிவாக வலியுறுத்துகிறது.

எழுத்தாளன் தனித்திருந்து வாழும் ஒருவள்ளன், சமூகப் பிராணி. காலந்தோறும் சமுதாயத்தில் முரண்பாடுகளும் போராட்டங்களும் இயக்கங்களும் இடைவிடாது நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. இவற்றின் மத்தியிலே எழுத்தாளனும் வாழுகிறான். இவற்றுக்கு அவன் முகம் கொடுக்கும் விதத்திலும், முரண்பாடுகளையும் பிரச்சனைகளையும் புரிந்து கொள்ளும் விதத்திலும் அவற்றுக்கான தீர்வு முடிவுகளை தெரிந்து கொள்ளும் தகைமையிலுமே அவனது இலக்கியப்படைப்பின் வெற்றி தங்கியிருக்கிறது என்றார்.

இனி, என்பதுக்குப்பின் தமிழ்ச் சிறுக்கதையின் குறிப்பிடத்தக்க போக்குகள் சிலவற்றைக் கவனிப்போம்.

01. யுத்தச்சுழல் - இடம் பெயர்வாழ்வு - தமிழ்தேசியம்

பாதிப்புக்குள்ளான பகுதியிலிருந்து தனது முதல் சிறுக்கதையை எழுதும் படைப்பாளன் 04

கூட இந்த அவலங்களையே, சித்திரிக்கின்றான். சுய, அனுபவங்களே ஆக்க இலக்கியத்துக்கு உயிருட்டும் மகா சக்தியாகும்.

த.பாலசுந்தரத்தின் “அந்திய விருந்தாளி”, த.கலாமணியின் “நாட்கள் கணங்கள் நமது வாழ்க்கைகள்”, த.தணிகாசலத்தின் “பிரம்படி”, சுதாராஜின் “இரு நாளில் மறைந்த இருமாலைப் பொழுதுகள்”, ரஞ்சகுமாரின் “மோகவாசல்”, திருக்கோவில் கவியுவனின் “வாழ்தல் என்பது”, இரத்தின வேலோனின் “விடியட்டும் பார்ப் போம்”, செங்கை ஆழியானின் “யாழ்ப்பானத்து ராத்திரிகள்” போன்ற சிறுகதைத் தொகுதிகளை உதாரணமாகச் சொல்லலாம்.

வட இலங்கையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எழுத்தாளர்கள் இத்தகைய சிறுகதைகளைப் பதிவு செய்தவண்ணம் இருக்கின்றனர்.

மூலவைத்தீவு எழுவெளியீட்டு கத்தின் மூலம் பதின்மூன்று எழுத்தாளர்களின் கதைத் தொகுதியான “எழுசிறுகதைகள்” அன்மையில் வெளி வந்துள்ளது. வன்னிப் பகுதி மக்களின் சமகால போர்ச்குழல் அனுபவங்களை இக்கதைகள் உயிர்த்துடிப் புடன் சித்திரிக்கின்றன. இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி என்பதற்கு இத்தொகுதி யைத் தவிர வேறு அத்தாட்சி தேவையில்லை.

02. புலம்பெயர் அனுபவங்கள்

யுத்த நிலைமை காரணமாக இடம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் புலம் பெயர் இலக்கியத்தின் ஓர் அங்கமாகின்றது. இவர்களின் ஆரம்பகாலப் படைப்புக்கள் போர் அவலங்களையும் பேரினவாதத்தின் முகங்களையும் வெளிக் காட்டினாலும், காலப்போக்கில் புலம்பெயர் நாடுகளின் வாழ்க்கை அனுபவங்களை வெளிக்காட்டுகின்றனர்.

பிறந்த நாட்டை மறக்கமுடியாத மனப் போராட்டங்களையும், புகுந்த நாட்டின் கலாச்சாரங்களோடு உடன் போகமுடியாத தவிப்புகளையும், சயகலாச்சாரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள முயலும் பிரயத்தனங்களையும், இப்பொழுதெல்லாம் புலம்பெயர் இலக்கியங்களிலே

காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இவானை விஜயேந்திரன், கருணாகர முர்த்தி, அரவிந்தன், பார்த்திபன், சுரேஷ் சுப்ரமணியம் போன்ற சிறுகதாசிரியர்களை சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

03. பெண்ணியம்

பெண்ணியம் தொடர்பான விழிப்புணர்வு கடந்த இரு தசாப்தங்களாக ஏற்பட்டு வருகின்றது. சமூக மட்டத்தில் மாத்திரமின்றி, குடும்ப மட்டத்திலுக்கு ஆணாதிக்க செயற்பாடு களை-அதிலிருந்து விடுதலை பெறும் உணர்வுகளை பெண் எழுத்தாளர்களே தங்களது சிறுகதை களில் வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

கோகிலா மகேந்திரன், தாமரைச் செல்வி, தேவகெளரி, சந்திரா தியாகராஜா போன்றவர்கள் அவர்களுள் சிலராவர்.

பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளையின் “கடவுளாரும் மனிதரும்” சிறுகதைத் தொகுதிகூட மீள் பிரசரம் கண்டுள்ளது.

மேற்குறித்த முக்கியமான மூன்று போக்குகளோடு, சிறிதளவில் இடம்பெற்று வரும் இன்னும் சில போக்குகளைச் சுட்ட வேண்டியிருந்துது.

01. பாரம்பரிய தொழில், வாழிட இழப்பும், அகதி வாழ்வும்

வடக்கு கிழக்கிலிருந்து இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் இத்தகைய நிலைப் பாடுகளை சிறுகதையாக்கி வருகின்றனர். தெற்கில் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாக வாழ்கின்ற நிலைபாடுகளும், பாரம்பரிய விவசாயத் தொழில் அற்றுப்போன்மையால் இளம் பெண்கள் கூட வெளிநாடு செல்வதால் ஏற்படும் சமூக குடும்பச் சிக்கல்களும் வெளிப் படுகின்றன.

02. யுத்தத் தாக்கமும் பேரினவாதச் செயற்பாடுகளும்

யுத்தத் தாக்கம் காரணமாக வடக்கு கிழக்கிற்கு வெளியே சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் பேரினவாதத்தின் பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்கு காற்றுவெளி

ஆளாகி வருகின்றன. இதன் காரணமாக இன வன்செயல்கள் ஆங்காங்கே இடம் பெறுகின்றன. இவற்றை அடியொற்றி சிறுகதைகள் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. அதற்கான தொறியத்தை அப்பகுதி எழுத்தாளர்கள் பெற்று வருகின்றனர்.

03. சர்வதேச ரீதியாக பல்வேறு கோட்பாடுகள்

சர்வதேச ரீதியாக பல்வேறு கோட்பாடுகள் மேலாங்கி வருகின்றன. புதுமை என்ற மாயையில் இவற்றின் பின்னால் ஓடும் சில போக்குகளை அவதானிக்க முடிகிறது. மனித மேம்பாட்டுக்கான இலக்கியங்களைத் திசை திருப்பும் கைங்கரியம் இவற்றுக்குள்ளால் வெளிப்படுகின்றது. நவீனத்துவம், பின்நவீனத்துவம், அமைப்பியல், மேஜிகல் ரியலிசம்... இவற்றைப் புரிந்தும் புரியாமலும் சில முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

அவலங்களும் கஷ்டங்களும் நிறைந்த காலப் பகுதியில்தான் மக்கள் பணி அவசியமாகின்றது. அதன்படி இலக்கியமும் மக்கள் சார்பாக நின்று செயலாற்றுவது தவிர்க்க முடியாதது மாத்திரமின்றி வரலாற்று நியதியுமாகும்.

சுதந்திரப் போராட்டந்தான் பாரதி என்ற மகாகவியை உருவாக்கியது. அதே போன்று இலங்கையிலிருந்து சர்வதேசத் தரத்திலான இலக்கியவாதிகள் உருவாக முடியுமென சில அவதானிகள் எதிர்வுக்கு வருகின்றனர்.

ஆவணப்பதிவுகளாக அமைவது மாத்தி ரமன்றி சிறந்த கலைச் சிருஷ்டிகளாக எமது இலக்கியங்களை வலுப்படுத்துவதற்காக நெறிப் படுத்துவது-இலக்கிய ரசிகர்கள், ஆர்வவர்கள், விமர்சகர்கள் அனைவர்தாம் பொறுப்பாகும்

நல்ல நூல்களின்

கூடுவைக்கு

காற்றுவெளி நூலுக்குத்தை

ஞோகுங்கள்

வெளிவந்தவிட்டது

“கண்ணில் தெரிபுது வாணம்”

(உலகாளவிய ரீதியில் தெரிந்த படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களின் தெரிவு)

தமிழ் நலன்புரீச் சஸ்கம் (லண்டன்)
602 ROM ROAD, MANOR PARK,
LONDON E12 5AF

பஞ்சீக்கைகள்

“வண்வனை”

C/O VANNAI THEVAN
1 ALLEE RAOYL QUFTY
B'at BRETAGNE
93420 VILLEPUNTE, FRANCE.

“திருவருள்”

C/O M. MATKUNATHAYALAN
57 BLANDRORD WAY
HAYES, MIDDLESEX UB4 OPB
U.K

“ஆக்மஜோநி”

217 MOMINGSIDEAVE
APT 912 TORONTO QN M IE 3E4 CANADA

இறந்துவிடவை

கலை இலக்கிய வட்டம்.

“லண்டனில்

சமுத்துக் தமிழ் நாட்களின் கண்காட்சி - 2002”
விரைவில் நடைபெற உள்ள இக்கண்காட்சிக்கு அரசியல், ஆளுகையும், இதீகாசம், சமயம், வரலாறு, ஆண்டு மலர்கள், நாவல், நாடகம், சிறுகதை, கவிஞர், ஒளியம், அழகீயல், சமையல்களை, தையற்கலை, தீரைப்பட்டிரதி, சிறுவர் இலக்கியம், மெரும் பெயர்ப்பு, சிறுசஞ்சிகை, பாட நூல்கள், ஒன்ஸலச் சுவடுகள்... என விரைவின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட எவ்வகையான தமிழ் நாவாக இருப்பினும், கைடியழுத்துப் பிரதி உட்பட அனுப்பிவைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

34. RED RIFFE ROAD, PLAISTOW,

LONDON, E13 OJX,

தொலைபேசி: 0208 5867783

மாண்பு

வேலனையூர் சிவா.

10 ங்கள் முரசு கொட்ட மணமக்கள் சூட்டுவதும் மாலை மங்கையவள் கழுத்தில் தங்கமாய் மின்னுவதும் மாலை செங்கதிரி திசை ஏகிய பின் தென்றலுடன் கூடுவதும் மாலை சங்கத் தமிழெடுத்து சரித்திரி நாயகர்க்கு சூட்டுவது புகழ் மாலை.

எங்கும் நிறைந்த இறைவனுக்கு இசையால் பாடுவது பாமாலை இலட்சிய புருசர்கள் இறுதிவரை சூடுவது வெற்றி மாலை மாவீரர் கழுத்துக்களில் மங்காமல் மிளிவது நஞ்சு மாலை காவியத்து நாயகரின் கதை சொல்லும் கவிஞர்களின் கவிமாலை காலத்தால் அழியாத ஈழத்து விடியலுக்காய் இன்னுயிரை ஈந்தவர்கள் தியாகமாலை.

வண்ண வண்ண மலரெடுத்துக் கண்ணியவள் தொடுப்பது மலர்மாலை மாலையது வந்தால் மாணவர்கள் நாடுவதும் கல்விமாலை தேனினை நாடி வண்டுகள் பறந்தோடும் அந்திமாலை தெய்வத்தின் சந்திதியில் ஏழைகள் வடிப்பது கண்ணீர்மாலை அன்னையவள் கட்டிவைத்தாள் அழியாத அஞ்சுமாலை.

வில்லொடித்த ராமனுக்குச் சீதையவள் சூட்டியது சுயம்வரமாலை வள்ளியவள் கரம் பிடிக்கக் கந்தனவன் சூட்டியது காந்தர்வமாலை சூடிக் கொடுத்த மாலையினால் கோதை தேடிக்கொண்டாள் திருமாலை நாடிய பக்தருக்கெல்லாம் ஆண்டவன் கொடுப்பது அருள்மாலை

முற்றும் துறந்த முனிவர்கள் அணிவது உத்திராட்சமாலை உற்ற துணையாய் ஒவ்வொரு கிருஸ்தவனும் அணிவது செபாமாலை கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் கிடைப்பது கௌரவமாலை நற்றமிழால் முருகன் நாமம் பாடுவது கந்தசட்டமாலை.

இதழ்களை அசைத்தபடி ஒவ்வொரு பூவிலும் மாறி மாறிப் பூக்கிறதே அது என்ன பூ?

சிவப்பில் கறுப்புப் புள்ளிகள் மஞ்சளில் சிவப்பும், கறுப்பும் கலந்த புள்ளிகள். தனி மஞ்சளில், சிவப்பில் என இத்தனை வண்ணங்களின் கலப்பில் அவள் பூக்கள் பார்த்ததில்லை. மரங்கள்தானே பூக்கும். பூக்களும் பூக்குமா?

தம்மைச் சூழ உள்ள ஒவ்வொன்றிற்கும் விடை தேடும் அந்தச் சின்னவயதில் இது பெரும் வினாவாகி அவளைச் சூழ்ந்தது. அவள் தேடலின் விடையாக அம்மா அதன் பெயர் சொன்னா.

“வண்ணத்துப் பூச்சி”

ஈர்க்கும் வண்ணங்களைக் கொண்ட அவை அவள் என்னங்களை நிறைத்தன.

ஒவ்வொரு இரவிலும் அவற்றின் நினை வட னேயே படுக்கப் போகும் அவளது கனவிலும் வண்ணத்துப்பூச்சிகளே பறந்தன.

அம்மா, பொம்மைகள், சொக்கிளேற், என எல்லைப்பட்ட அவளது மகிழ்வு விரிந்து உயிர்ப்பான இதனோடும் பினைந்து கொண்டது.

அதன் சுறுசுறுப்பும், அசைவுகளின் வசீகரமும் அவளை சூழி கொள்ள வைக்கும். கை கொட்டித் துள்ளுவாள்.

அவற்றை முழுவதுமாகப் புரிந்து கொள்ளும் ஆசையில் பிடிப்பதற்காக கை நீட்டி பறந்து விடும்.

மறுபடியும் பூவில் வந்து அமர்ந்ததும் மெல்ல அருகே சென்று கைகளை உயர்த்த மறுகணம்...

சலிப்புட்டாத இந்த வினையாட்டு முதலில் சந் தோழும் தந்தாலும், கடைசிவரை ஒன்றைக்கூடப் பிடிக்க முடியாதபோது மனம் சோம்பி, அழுகை வந்தது. அம்மாவைப் பிடித்துத் தரும்படி அடம் பிடித்தாள்.

காற்றுவெளி - 4

எத்தனை சொல்லியும் கேட்க மறுக்கும் தன் சின்ன மகளின் கண்களை உற்றுப்பார்த்த அம்மா சொன்னா, “கடவுள்தான் வண்ணத்துப் பூச்சி யாகி வானத்திலை இருந்து இங்க பறந்து வர்றார்.

நாங்கள் எல்லோரும் சந்தோசமாக இருக்கிறோமா என்று பார்ப்பதற்காக...

சுஜிக்குட்டி மாதிரி சின்னப் பிள்ளைகள் துக்கமாக இருந்தா அவருக்குப் பிடிக்காது.

அவையளை சந்தோசப்படுத்தத்தான் தன்ற சிறுகளில் வடிவ வடிவான வண்ணங்களை உண்டாக்கி இருக்றார். விதம் விதமாகப் பறந்து காட்டுறார்.

நீங்கள் அவரை கையிலே பிடிச்சால் அவரின் சிறு முறிஞ்சிடும்.

பிறகு அவரால் பறந்து உங்களை சந்தோசப்படுத்தவும் ஏலாது. வானத்திற்குத் திரும்பிப் போகவும் ஏலாது.”

அம்மாவின் வார்த்தைகளை அக் குழந்தை மனம் முழுவதுமாக நம்பியது.

தார இருந்தே சந்தோசத்தை அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்ளவும் பழகினாள்.

ஓஓஓ

நா வறண்டு அவருள் ஏதோ ஒன்று அவைக் கெஞ்சியது. தண்ணீர்க் ‘கான்’ வெறு மையாக ஓரத்தில் கிடந்தது.

காட்டின் வெம்மை உடலைப் பற்றி எரியச் செய்ய, மரங்களின் இலைகள் அசைவற்றுத் தவமியற்றின. வியர்வையில் நனைந்த சீருடை வேண்டாத ஒன்றாக வருத்தியது. கடைசியாகக் குறித்த நாளை என்ன ஒரு கையின் விரல்கள் போதவில்லை.

உச்சந்தலை, நெற்றி, கண்ணங்கள், உடலெங்கும் என அனலினில் வேக, கண்கள் மட்டும் இடைவெளியின்றி இலக்கில் ஆழந்திருந்தன.

சிறிய அசைவிற்கே பதில் தரும் தூரத்தில் எதிரி.

முதல் நாள் சண்டையில் ஓய்ந்து போய் விட்டானோ, என்னவோ அசுமாத்தமில்லாமல் இருந்தான்.

அதுதான் இன்னும் சலிப்பூட்டியது.

அவர்ணடைய நிலையில் அவள் மட்டும் தான். குறிப்பிட்ட தூர இடைவெளியின் பின்பே ஏனைய போராளிகளின் நிலைகள். காடெங்கும் குழந்திருந்த வெறுமை அவைனச் சோர்வடையச் செய்தது.

இதற்கு முன்னும் அவள் காடுகளுள் வாழ்ந்திருக்கிறாள். இத்தனை கொடுமானதாகக் காடு தன் முகத்தை எப்போதும் காட்டிய தில்லை.

பசுமை, அமைதி, பாட்சிகள் என காட்டின் மீது நகரத்தைவிட அவள் நேசிப்பு அதிகமாகவே இருந்தது.

அமைதி போர்த்திய அக்காடுகள் ஒசைகளடங்கியமெல்லனர்வைநெஞ்சினுள் நிறைக்கும்.

சிந்தனையின் தெளிவாக மகிழ்வின் புதிய முகமாக அப்பொழுதுகள் மகிழ்வால், அமைதியால் நிரம்பி வழியும்.

உயிர்ப்பின் சலனமற்ற முடிவற்ற சூனியம் போன்று இருள் குழந்த காட்டின் இந்தத் தோற்றம் புதியது. இடை வெளியற்ற வெடியோ சைகளின் அதிர்வினால் காட்டு விலங்குகள் முற்றாக இடம் பெயர்ந்துவிட உயிரின் சுவையின்த பூமியாகக் கோலம் காட்டியது அச்சுழல்.

குரியக் கதிர்கள் சாட்டைகளாகி ஆவேசமாகப் பதிய நிசப்தமே மொழியாகக் காட்டின் கதறல் காதுகளில் எதிரொலித்தது.

எறிகளைச் சிதறவுகளால் இடை வெளி யின்றி காயப்பட்ட மரங்களின் பசிய இலைகள் கூட அனல் வீசும் தீயின் நாக்காகக் கோபத்தை அளவிச் சொரிந்தன.

பல நாட்களாகத் தூக்கமில்லாத விழியின் ஓரங்களைத் தூக்கம் பசையாக இழுக்க, முதல் காற்றுவெளி

நாள் சமரில் எங்கோ அடிபட்ட கால் இடையிடையே வலித்தது.

முகம், கழுத்து எனப் பொங்கிய வியர்வையைத் துடைக்க மறந்தவளின் பார்வை அருகே கிடந்த கொப்பி மட்டையில் மோதித் திரும்பியது.

“வெக்கைகூடி விட்டா விசர்நாய் போல உறுமிக் கொண்டிருப்பாய். உனக்குக் கிட்ட இருக்க எனக்குப் பயம்”. என்று கூறியபடி இவளருகே அதிக நேரம் விசிறி விடும் வைதேகி யின் முகமே இலக்கின் திசை முழுவதும் நிறைந்திருந்தது.

வைதேகிதான் அவனுடன் நேற்றுவரை அங்கே இருந்தவள். நேற்றைய சண்டையின் வெற்றிக்கான விதைகளாக அவனும், சில தோழர்களும்.

இந்நேரம் விதைத்திருப்பார்களா? ஒரு கணம் உள்ளம் மௌனிக்க ஊற்றென விழியினுள் நீர் நிறைந்தது.

அவனது இப் போராளி வாழ்வு நெருங்கிப் பழகியவர்களின் சாவுகளைத் தாண்டியே நீண்டு வந்துள்ளது.

ஓவ்வொன்றாக எத்தனை பேரின் நினைவுகள், இந்த மன்னைப் போலவே அவள் மனதிலும் படிந்து கிடக்கின்றது.

நினைவின் திரைகள் இழுபடும் போதெல்லாம் துயரின் மொழியாக விழி நீரால் நிறையும்.

கோபம் அலையாக நெருஞ்சினுள் சூழன்று எழ சினத்தின் உச்சமாக விண் தொடும் பெரு உருவாகி கைகளை அகல விரித்து கால்களின் கீழ் ஏதிரி நிசிபட எமது பலத்தை அவனுக்கு உணர்த் தும் ஆவேச உணர்வின் தகிப்பில் விழி நீர் ஆவியாகி உறையும்.

‘வெற்றியின் நிச்சயம்’ பற்றிய அவர்களின் பேச்சுக்களும் எமது நிலம் மீதான ஆக்கிரமிப்பும் நெஞ்சினில் தீ மூட்டும்.

□□□

எண்ணங்களின் நீட்சியை நிறுத்தி அதைப் பார்வையில் பதிந்தன. இத்தனை நேரம் எப்படி அவள் பார்வையிலிருந்து ஒதுங்கின எனப் புரிய வில்லை. ஓன்றிரண்டாக, ஐந்தாக, பத்தாக அவற் றைப் பார்த்திருக்கிறாள்.

ஆனால் ஆயிரக்கணக்கில் காடெங்கும் மிதந்து வரும் அவைகளின் அணி வகுப்பு உற்சாக உலுப்பலாக இதயத்தை அசைத்தது.

எசிற பட்டென்று விழிகளில் அறைகின்ற வண்ணங்களாக இல்லாமல் வெண்மை, வெளிர் மஞ்சள், லேசான சாம்பல் என மென்மையாக விழி நுழையும் நிறங்களில் எம்மைச் சூழ்ந்து நிறைந்திருந்தன.

உயிர்ப்பின் கவடழிந்திருந்த அப்பகுதி யில் ஓராயிரம் உயிர்களின் ஆனந்த நடனம்.

லேசான சிறதின் விரிப்பில் அங்கும் இங்கும் அசையும் அவைகள் பறக்கும் மலர் களாகவே விழிகளை நிறைத்தன.

இத்தனை நேரம் அவளை அழுத்திய துயரின் கனமெல்லாம் மெல்ல மெல்லக் கரைய மிக மிக லேசாகத் தன்னை உணர்ந்தாள்.

கொடிய அந்தத் தனிமை உணர்வைத் துடைத்தெறிய அவளை அமைதிப்படுத்தி இலக்கினில் ஆழந்திருக்கக் கெய்யவே அவை அங்கே நிறைந்தன போலத் தோன்றியது.

சின்னவயதும் அம்மாவும் கண்களில் வந்து போயின. புதியவள்ஓருத்தி தன் நிலையை நோக்கி நீர் நிறைந்த ‘கானுட்டன் வருவது தெரிந்தது.

வேர்த்துக் களைத்த இவளைவிட சின்ன வளாகத் தெரிந்தாள். விளையாட்டுத்தனமாக அவைகளைப் பிடிக்கக் கை நீட்டிய அவளை நோக்கி இங்கிருந்து தன்னை மறந்து “பிடிக்கக் கூடாதம்மா, வைதேகி அக்காவினர் சிறகு முறிஞ்சிடும்” எனக் கத்தினாள்.

அவை அக்காடெங்கும் இருளை விரட்டி யைபடி பறந்து கொண்டிருந்தன

நியாயங்களின் எச்சரிக்கைகள்...

- இவைய அப்துல்லாவும்.

வெள்ளைப் பாடவில்
லயத்திருக்க மனதுக்கு
விருப்பமில்லை.

இன்னும் எரிகிறது
குடிசை.

என் தேசம் உதிர்த்த
கடைசி வார்த்தை
'போக வேண்டாம்'
என்று காலைத் தடக்கிய
தமிழன்பனை மனதுக்கு
போற்றிக் கொள்ளலாம்.

நியாயங்களை
உடைத்து வீசலாம்
மகுதிக்குள் யாரை
வேண்டுமானாலும் சுடலாம்.

துப்பாக்கி வீரம் காட்ட
யார் வேண்டுமானாலும்
வரலாம்.
எங்கும் எதிலும்
நிக்கமற...

எந்தப் புறத் தனங்களும்
எதிர் கொள்ளா ஆணவம் சூழ
நெஞ்சை நிமிர்த்து
சுட்டுத் தள்ளு !
அது யாராக இருந்தாலும்.
முத்துவாப்பா அல்லது
முத்துக்குமார்.
பொத்திப் பொத்திவைத்து
துரோகத்தனம் செய்த
மக்கள்.

ஓஓஓ

இன்னும் என்தாயே!
நீ உன் கண்ணீரக்
காற்றோடு கலக்காமல்
பொத்திவை!
தொடர்ந்தும் அதன்
தேவையுள்ளதே அதனால்...

ஓஓஓ

துரத்தப்பட்டதற்கு எட்டாவது
அஞ்சலி மலரும் அடிப்பதற்கு
ஆயத்தம் செய்கிறார்கள்.
'ஒக்டோபா' எங்கே
தூரத்திலா?

ஓஓஓ

என் அண்டைத்தாயின்
வயிற்றில் பிறந்தவனே!
சோதரா
தரகனுக்கு என்ன வேலை?
என்னைச் சமப்பதற்கு
நீ வேண்டும்
உன்னையும் சமப்பதற்கு
நான் !

ஓஓஓ

இன்றில்லாவிடினும்
இந்த உண்மைகள்
வெளி வரலாம்.
அப்போது நீ
இல்லாமல் இருக்கலாம்
நான் இருப்பேன்.

காற்றுவெளி

பூப்புனித நீராட்டு விழா...

- இளைய அப்துல்லாவும்

வானம் சுருங்கியதாய்...

இளமையான இருள்.

கூட்டம்.

ஒரு கூட்டம்.

சத்தியமாய் அது
'மாவீரர்' கூட்டமல்ல.

ஒரு

'பூப்புனித நீராட்டு விழா'.

பந்தக்கால் நடுவதும்,
தோரணம் கட்டுவதும்
பெற்றோல்மாக்ஸ்கு
காற்றிடப்பதுவுமாய் ...

பெரியவர், சிறியவர்
எல்லாமே...

குதாகலம், குதாகலம்...

ஒரு தமிழ்ப் பெண்
குதிர்ந்துவிட்டாள்.

'தம்பி ராசா
உந்தப் பலகாரப் பெட்டியை
எடுங்கோ'

"தம்பி உவனை எழுப்பி
வேறை எங்கையும்
படுக்கச் சொல்லுங்கோ"

பலர் பல அபிப்ராயம்.

இப்பொழுது எல்லோரும்
முழி பிதுக்குகிறார்கள்.

"ஏதோ இரைஞ்சு கேக்குது"
ஒருவர்.

"பங்கர் எங்கை கிடக்குது"
மற்றவர்.

வேட்டி அவிழு

சீலை உரிய

பாவாடை தடக்குப்பட

திண்டவை,

பேசினவை,

கூடி இருந்தவை,

முத்திரம் பெய்ஞ்சவர்
எல்லோரும் ஓடி

ஆம்பிளை பொம்பிளை
ஒரே குழியில்...
ஒரே பங்காரில்...

குமரி எங்கே...?

தேடவில்லை.

குதிர்ந்தவள் எங்கே?

பார்க்கவில்லை.

வானத்து இருட்டை

இரண்டாய்க் கிழித்து

ஒரு ஒளி வெள்ளம்.

குண்டு விழுந்து

வெடித்தது.

யாருமே பேசவில்லை.

யாருமே விசாரிக்கவில்லை.

அடுத்த நாள்க் காலை

பங்கர் விட்டு

வெளியில் வந்தனர்.

நேற்று பெரிய பிள்ளையானவள்

மணவறைச் சோடினையாயில்

பிரேதமாய்க் கிடந்தாள்...

நன்றி:-

கூவடுகள்
(நோர்வே)

வாழ்க்கை விதி என்பது வாழ்க்கை இயங்கு இயலாகும்.

உலகில் உள்ள யாவற்றினது வாழ்வும் காலத் தின் வரையறைக்கு உட்பட்டதே. அவற்றின் கால முடிவில் அவை அழிந்து விடுகின்றன. மனித வாழ்க்கையும் இந்த விதிக்கு உட்பட்டதே.

மனித வாழ்க்கையை அதன் ஆரம்பத்திலிருந்து கூர்ந்து நோக்குமிடத்து ஒரு ஆணின் உயிரிலிருந்து இன உற்பத்திக்கான அடுத்த மனித உடல் உருவா சிறந்து. இது மேற்கொண்டு வளருவதற்குப் பெண் முட்டைக் கூடு தேவையாகிறது.

ஆணின் விந்தனைவின் உள்வாகினைப் பார்க்கும் பொழுது, அதில் தலைப்பகுதி உடம்புப்பகுதி, வால்ப்பகுதி என மூன்று பகுதிகள் இருக்கின்றன. இவை முறையே மூன்றாப்பகுதி, இருதயம், சுவாசப் பைபகுதி, மற்றும் கை கால் பகுதி என மூன்று பிரிவுகளாகக் காணலாம்.

ஆணின் உடலில் உற்பத்தியாகி வெளிவரும் இந்திரியத்திலுள்ள விந்துக்கலன்களின் அளவு பற்றிய பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவி வருகின்றன. ஆனால் ஒரு பெண் முட்டை சினை கொள்வதற்கு ஒரே ஒரு ஆண் விந்துக்கலன் மட்டுமே பயன்படுகிறது.

1982 முதல் 1992 வரை வெளிவந்த உலகச் சுகாதார அமைப்பின் வெளியீடுகளில் ஆண் விந்தின் அளவு பற்றிய முடிவினை மாற்றி மாற்றி வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

கடைசியாக 1995ல் வெளிவந்த நூலில்(there is no standard value sperm count) விந்தின் அளவு முக்கியமமில்லை எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விந்து பற்றிய கருத்தைப் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்

“அழிக்கன்ற விந்தின் அளவை அறியார் களீகின்ற தன்மையும் காக்கவும் தேரார்”

எனத் திருமூலர் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்.

நவீன் விஞ்ஞானத்தின் சமீபகால அரூர்யச்சி யின்படி விந்தின் எண்ணிக்கை முக்கியம் இல்லை யென்றும், அதன் உடல்வாகுதான் கருத்தரிப்பதற்கு காற்றுவெளி

வாழ்க்கைக் குறிப்பு

துக்குவம்

ஆ.விசாக ரெத்தினம்

மிகமிக முக்கியம் (morphology) என ஆணித் தரமாகக் கூறப்பட்டு நிருபிக்கப்பட்டும் உள்ளது.

விந்தின் தலைப்பகுதியை (Nucleus) என்றும், அதன் பக்கக் கவசத்தை (acrosome) என்றும், நார்களை (Microvilli flagellum) என்றும் மற்றும் (centriole) என்ற கருத்தின் நடுப்பகுதி இவை எல்லாம் கருவை உண்டாக்கச் செய்வதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

Centriole என்பது கழுத்தில் சில நார்களுக்கு இடையே உள்ள பகுதியாகும். இது (Black box of pregnancy) என்று அழைக்கப் படுகிறது.

இந்த ஆணின் விந்தில் உள்ள (Centriole) சென்றியோல்தான் சினையுற்ற பெண் முட்டையை இயக்குகிறது. இந்தச் சென்றியோல் சரியாக இயங்காவிட்டால் கருவற்ற முட்டை மேற்கொண்டு இயங்காது செய்வதற்கு அழிந்து விடுகிறது.

பெண்களின் முட்டையிலும் சென்றியோல் இருக்கிறது. ஆனால் அது செயல்பாடு அற்றாது. ஆதலால் அதனால் ஒருவித பயனுமில்லை. ஆண்விந்திக்கடின உழைப்பே குழந்தையை உருவாக்கி வளர்க்கிறது.

உதாரணமாக

உதயத்தில் விந்துவில் ஓங்கு குண்டலீயும் உதயக் குடிலில் வயிற்றவும் ஒன்பான்

விதீயிற் பிரமாதிகள் மிகு சக்தி

கதீயிற் கரண்க் கலவைக் கரையே!

இதன்பொருள்- உற்பத்திக் காலத்தில் ஆணின் விந்தில் முனைப்பற்ற குண்டலீ (உயிர்ப்பு) உற்பத்திக் காலத்தில் பெண்ணிடம் உதித்த முட்டைக் கூட்டில் (வயித்தவும்) திருவருளால் இணையும் போது (ஒன்பான்) குரியன் முதலான ஒன்பது கிரகங்களின் நிலைப் பாட்டிற்கமைய, பிரமாதிகளாகிய நட்சத்திரங்கள், இராசிகள், திதிகள் போன்ற படைப்பாளிகளின் (கதி) நிலைப்பாட்டிற்கமையவும் எழுகின்ற ஆக்ஷப்பாடுகள் சக்திகள் காற்றுவெளி - 4

(கரணம் 96 தத்துவங்கள்) கலவை சேர்க்கை கரையே (Corbon) சிகவாக உருப்பெறுகிறது என அற்புதமாகக் கூறியிருக்கின்றார்.

இப்படியாக உற்பத்திக் காலத்தில் அச் சிச்சிவிள் வினை ஆற்றல் (கர்மம்) அதனால் வரும் பரினாம வளர்ச்சி, அதன் பரினாமம், கால அளவு முதலிய ஆக்ஷப்பாடுகளை உள்ளடக்கிய வரைபடம் அமைந்து விடுகிறது. இதுவே அச்சிச்சிவிள் எதிர்கால வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கும் விதியாகும். கோள் பாடாகும்)

திருமூலரின் கூற்றை நவீன விஞ்ஞானத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது (acrosome) என்பது குண்டலிக்குப் பொருத்தமான விளக்கமாக அமைகிறது.

ஏனெனில் இந்த (acrosome cap) தான் முட்டையினுள் உள்ளோக்கிச் செல்ல வேண்டிய சரியான பகுதியைக் கண்டு பிடித்து தட்டித் துளையிட்டுவிட்டு ஆண் விந்துவை பெண் முட்டையுடன் சேர வைக்கிறது. இச் செயல்பாட்டைத்தான் குண்டலீ உயிர் தலைக் கெப்கிறதென்கிறார் திருமூலர். இதன் பிறகுதான் ஜீவ அணு (Zygote) உருவாகிறது. இதனைத் தற்போது fertilization window என கூறுகிறார்கள். இந்தப் பிரவேசம் நடைபெறுவதைச் சோதனைக் குழாய் முறையினை ஆரம்பித்தபின் 1997ல்தான் விஞ்ஞானிகள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் எப்படிச் சரியான பாதையை இந்தக் குண்டலீ (acrosome cap) கண்டு பிடிக்கிறது என்பது இன்னும் விஞ்ஞானத்துக்குக் கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது.

திருமூலர் இதுபற்றிக் கூறும்போது “ஒழிந்த நுதல் உள்ளே ஒளிந்ததே” (பெருமையும்) என்று கூறியிருப்பது இன்னும் விஞ்ஞானமருத்துவ உலகிற்கு ஒழிந்த ஒரு நிகழ்ச்சியாகவே நடந்துவருகிறது.

அன்னை

வானத்துத் தீபமவள் – அன்னை
எம் வாழவின் தீபம்
சொல்லொனாத் துயருடன் – தன்
சுதந்திரம் இழந்தவள்.

தாலாட்டி என்னை
மழலை மொழி பேச வைத்தவள்
துள்ளித் திரியும் துடுக்கினைக் கண்டு
முத்த மழை பொழிந்தவள்.

என் குறும்பு கண்டு கோபமடையா
பொறுமையின் சின்னமவள்
குடும்பத்தின் குல விளக்கும் – எம்
கொற்றவைத் தெய்வமும் நீயே !

வேண்டும்

உணவிழந்தோ முற்ற
உறவிழந்தோம்
உறக்கமுந்தானிழந்தோம்
சொந்த மண்ணுமிழந்தோம்
அனாதரவாக அவதியில் அகதியுமானோம்.

புலம்பெயரா அமைதி வாழ்வும்
சக்தியற்ற சந்தோஷ வாழ்வும்
தேசத்தின் நிழலாய் வாழ
அமைதி வாழ்வு வேண்டும்
போரற்ற அமைதி வாழ்வு வேண்டும்.

—கலைப்பிரியை யாழ் இளைய புத்தநாதன்

மட்டுவில் ஞானக்குமரன்

(ஒஸ்னாபுராக், ஜேர்மன்.)

வெடித்தது சிங்களவாதப் பூதம்
துடித்தது தமிழினம்.
தெருவெங்கும் தூரத்தில் வெட்டிளர்...
தார்ப்பிப்பாய்க்குள்
கொதிக்கப் போட்டனர்.
தோசைக் கல்லில்
பால்ரை வேகவைத்தளர்.
கடுக்கன் குத்தியதால்
காதை வெட்டி ஏறிந்தார்.
கோவிலில் புகுந்தவரை
கத்தியால் வெட்டிளர்!

அநியாய அகோரம்
கொழும்பு விதியில் அரங்கேறியது
தீவளர்க்கும் யாக மேடையில்
உடலை எரித்தளர்
தெய்வசந்தியிலே
தலைகளைக் கொய்தளர்
பிண்குசப் பால்ரை
அடித்தே கொன்றனர்
கும்பிட்டகைகளைக்
கோடரியால் வெட்டிளர்...

கொழும்பும் எரிந்தது
உண்மைதான்

எரிந்தது எல்லாம்
தமிழன் சொத்துக்கள்தான்
ரய்ரோடு எரிந்தது எல்லாம்
இரத்தம் சொட்டிய
தமிழன்தலைகள்...
செய்தவன் செத்துவிட்டான்
ஆட்டியவன் ஜெயவாத்தனா
அடங்கிவிட்டான் மண்ணுக்குள்
ஆளால் சுட்டவடு
இன்னும் ஆறுவில்லை
அன்று இட்டதி
இன்றுவரை கொழுந்தாக எரிகிறது!
தமிழன் அழிந்தால் என்ன
அவன் ஏது நிலைத்தால் எனக்கென்ன
இறுமாந்திருந்த ஜே.ஆர்
தட்டிக்கேட்க ஆளின்றி
தலைகால் தெரியாமல்
தூளியவேளை
பொறி என வந்தான் பிரபாகரன்!
பட்டகாயம் ஆறுமுன்னே
பதிலடி கொடுத்தான்?
வீழ்ந்ததமிழனை
வெகுண்டெழுவைத்தான்
சேர்ந்திருந்த வெடி மருந்துக்கு
சிறு பொறி போதுமே
தமிழன் இனித் தலைகுனியான்
தார்மமே இனி வெல்லும்
நெருப்பு மலரை பிரசவித்த
கறுப்பு ஜீலைக்கிது சமர்ப்பணம்!

கௌருப்பு
கீழையில்
இரு
கொருப்பு
மலை் ००

நன்றி - சமூரச.

காற்றுவெளி - 4

நிசுப்தன் தெருவை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். என் வயது வாலிபர்கள் எவ்வளவு அழகாக ஆடை அணிந்து தன் மனைவி பின்னளை ணோடு சந்தோஷமாய்ப் போகிறார்கள். பெருமுச்ச விட்டான். என் பிறப்புக்கு எவருக்குமே பிடிக்காத தாக பிறக்க வைத்து விட்டாயே ஆண்டவா நான் உனக்கு என்ன கெடுதி செய்தேன். சூடாய் இரண்டு சொட்டு கண்ணீர் விட்டான்.

“தம்பி... தம்பி இந்த ஷுமை பொலிஷ் பண்ணித்தாயேன் அவசரமா வேணும்” கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டே “சரி அய்யா-உங்களுக்கு வேறு ஏதாவது இங்கு வேலைகள் இருந்தா முடித்துவிட்டு வாங்க, நான் பொலிஷ் பண்ணி வைக்கிறேன்.”

“நல்ல நேரம் ஞாபகம் படுத்தினாய் தம்பி, அம்மாவுக்கு மாத்திரை எடுக்கனும்” சொல்லிக் கொண்டே பாமசியை நோக்கி விரைந்தார். பிரஷ்வால் தூசிகளை நன்றாகத் தட்டிவிட்டு கறுப்பு பொலிஷ் டின்னைத் திறந்து, பிரஷ்வில் தடவி, சப்பாத்தின் நாற்புறமும் நன்றாகப் பூசி கொஞ்ச நேரம் உலர வைத்து மீண்டும் பிரஷ்வில் நன்றாகத் தேய்த்து பொலிஷ் பண்ணி முடியவும் சப்பாத்தின் உரிமை யாளர் பாமசியிலிருந்து வருவதற்கும் நேரம் சரியாக இருந்தது. காசைக் கொடுத்துவிட்டு “நன்றி தம்பி” என்று சொல்லிவிட்டு விரைந்தார்.

நூற்றுக்கு ஒருவர்தான் இப்படி தம்பியென்று ஆதரவாகப் பேசவார்கள். மற்றவர்கள் வாயில் நெருப்புத் துண்டங்களையும், காலில் சக்கரத்தையும் கட்டிக்கொண்டு வருபவர்கள். நிசுப்தன் காலையில் நடந்த விடயத்தை மறக்க முடியாமல் தவித்தான். காற்றுவெளி

(அத்தோடு இந்த பாழாய்ப்போன நெஞ்சு வலி, தலைவலி அடிக்கடி நிசப்தனை வாட்டின) வேலையைக்கவனித்துக் கொண்டே ஒரு கையால் நெஞ்சைத் தடவிய வண்ணம் காலையில் நடந்த சம்பவம் மனதில் சார்லாய்...

“நிசப்தா அண்ணாவின் ஷா பொலி வை எடுத்தாயா...?”

“இல்லம்மா...”

“நீ எடுக்காமல் வேறு யாரு எடுத்து இருப்பார்கள். நீதானே ஈனமான தொழில் செய்றவன். நீ வீட்டின் மானத்தையும்.. எங்க மானத்தையும் சேர்த்து வாங்க ஈனமாகப் பொறந்திருக்க..” என்று கத்தினான் ரவீந்தர்.

“பாரும்மா அண்ணாவை அப்படிச் சொல்ல வேணாம்னு சொல்லும்மா..”

“அப்படி சொல்லாம் உன்ன எப்படி ந்னு சொல்து மகாராஜான்னா..”

“பாரு கால்ரெண்டும் எப்படி முருங்கைக்காய் மாதிரி கும்பி இருக்குன்னு” கேவி செய்தான்.

“அம்மா, சொல்லும்மா அண்ணாவை அப்படியெல்லாம் பேசாதேன்னு சொல்லும் மா.. என் மனச எவ்வளவு வேதனைப்படுது தெரியுமா..?”

இவர் பெரிய குபேரன். இவர் மனக் நோவதற்கு.. போன ஜென்மத்தில் என்ன பாவம் செய்தேனோ இப்படி இவனுக்கு அண்ணா பொறக்க.. எனக்கும் தம்பின்னு வந்து பொறந் திருக்கான் ஊனப் பிறவி..”

கையிலிருந்த கோப்பையால் ரவீந்தரை நோக்கி வீசினான் நிசப்தன். அது குறி தவறாமல் அவன் தாடையைத் தாக்கக் கோபத் தோடு.. நிசப்தனைக் கண் மண் தெரியாமல் தாக்கத் தொடங்கினான் ரவீந்தர். அண்ணாவின் அடிகளைத் தாள இயலாமல் கதறினான். எழுந்து ஒடி தப்பித்துக்கொள்ளத்தான் இறைவன் கால்களைக்கூட கும்பினவையாகப் படை த்து விட்டானே! அடிகளின் ரணம் காற்றுவெனி - 4

விழிகளில் அருவியானதுதன்இரு கைகளாலும் தலையை முடிக கொண்டான்..

“டேய் ரவீந்தா.. அவனை அடிக்காதே. பாவம்டா விட்டிரு. என்ன இருந்தாலும் அவன் ஒன் தம்பி.. அவன் அப்படி அடிக்காதா..” பெற்ற வயிறு கதறியது.

“எல்லாம் நீ கொடுக்கிற செல்லம்தான். ஒனக்கு வேணுமின்னா அவன் மகனா இருக்கலாம்.. ஆனா எனக்கு அவன் தம்பியில்ல..” கோபத்தோடு வெளியேறினான் ரவீந்தர்.

“என்தான் என் வயியத்துல பொறந் தியோ வீட்டிக்கும் நாட்டுக்கும் பிரயோசன மில்லாம். உன்னால் எல்லா பக்கமும் நான் தானே மொத்து வாங்குறேன்..” அம்மா தலையிலடித்துக்கொண்டு அழுதாள். “அம்மா நீயுமா? மேற்கொண்டு நிசப்தனின் வார்த்தை கன் நாவிலிருந்துவெளிவரமறுத்தன. அண்ணா அடித்த அடிகளைவிட அம்மாவின் வார்த்தைகள் இதயத்தை வெகுவாக அவனுள் பாதித் தன. அம்மா நீ அப்படிச் சொல்லியிருக்கக் கூடாது.. புலம்பிக் கொண்டே இரு கைகளின் உதவியிலே தன்னுட்டம்பைச் சுமந்து பாத்ரும் சென்று முகத்தைக் கழுவி விட்டு அம்மாவிடம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் செருப்புப் பட்ட றையை நோக்கித் தவழ்ந்தான்.

“தம்பி இந்தச் செருப்பு நெந்து போச்சி தச்சித் தாயேன்..” நினைவை விட்டு மீண் டெமுந்தான். அம்மாவின் வயசு மதிக்கத்தக்கப் பெண் ஜொருத்தி பியந்த செருப்பை எடுத் துத் தைக்கத் தொடங்கினான். அப்பெண் சுருக்குப் பூபையைத் திறந்து வெற்றிலையை எடுத்துச் சப்பத் தொடங்கினான். “தம்பி காலு ரெண்டும் ஊனமா?..” “ஆமா அம்மா பிறக்கும் போதே இப்படித்தானாம். அம்மா சொல் வுவா..” பாவம் ‘சி’ கொட்டினாள். நீயாவுது பரவாயில்லை தம்பி அங்கம் ஊனமானாலும் மனச ஊனமில்லை. மற்றவர்களிடம் கையேந் தாமல் உன் சொந்த முயற்சியால் வாழுற. சிலது இருக்கு கையும் காலும் நல்லா இருந்தும் மனச ஊனமான சோம்பேறிகள் ஒவ்வொரு பஸ்ஸா

ஏறி இறங்கி பாட்டுப் பாடி நோய்சொல்லி இவங்க இவ்வளவுதந்தாங்கன்னு கவி சொல்லி பிச்சை எடுக்குதுகள் அவர்களைவிட நீ மேல் தம்பி... ‘ப்ச’ வெற்றிலைச் சாற்றைப் பக்கத்தில் துப்பினாள்.

“இந்தாங்க இம்மா...”

“தைச்சிட்டியா...? ஐம்பது ரூபாவை நீட்டினாள். மீதியைக் கொடுக்கவும் நீயே வைத்துக்கொள்.”

“என் காலைப் பார்த்து அனுதாபத்திலு தாறிங்களா...” “இல்லடா தம்பி தன்னம்பிக்கையா இங்க வந்து உழைக்கிற பாரு அந்தச் சந்தோஷம். ஒரு அம்மா தன் மகன் மீது அனுதாபப்படமாட்டா பாசம்தான் வைப்பாநான் உன் அம்மா மாதிரி நெனச்சிக்க...” தலையை வருடி விட்டு அறிமுகமற்ற அந்தத் தாயுள்ளாம் நிழலாய் மறைந்தது.

தாயுள்ளாம் பாசத்தை மட்டுமா கொடுக்கும்? இல்லை இல்லை. இன்னைக்கு அம்மா அன்பாகன்னிடம்நடந்துக்கலயே அன்றைய நாள்பூரா அவனின் மனதில் ஆறாத புண்ணாய் அம்மாவின் சொற்களே நிழலாடின.

“நிசப்தா போகலாமா...?”

“கொஞ்சமிரு கணேஷ்.”

ஆட்டோவோடு காத்திருந்தான் கணேஷ். நிசப்தனின் நெருங்கிய தோழன் ஆட்டோவைக் கொண்டு தன் வாழ்க்கையை நடாத்திக் கொண்டிருந்தான். காலையில் வரும் போது நிசப்தனை ஏற்றிக் கொண்டு, போகும் போது வீட்டில் இறக்கி விட்டுப் போவான்.

“போகலாமா கணேஷ்” கைகளின் உதவியோடு கஷ்டப்பட்டு ஏறினான். “வியா பாரம் எப்படி நிசப்தா...? பரவாயில்லே செலவுப்போக ஏதோ மயியது. பலவித கதை களைக் கதைத்துக் கொண்டு நிசப்தனின் வீட்டின் முன்னே நிறுத்தி நிசப்தனைத் தூக்கி வீட்டி னுள்ளே இறக்கி விட்டுச் சென்றான்.

வழமையைப் போல் பாத்ரும் சென்று முகத்தையும் உடலையும் கழுவிவிட்டு வந்தான்.

“நிசப்தா சாப்பிடலாமா...?”

“வேணாம் அம்மா..”

“என்மீது கோபமாடா...?”

கண் கலங்கினான்.

“நான் ஓன்னப் பெத்த அம்மா அப்படி நான் பேசியிருக்கக்கூடாது. உன் மனச எவ்வளவு வேதனைப்பட்டிருக்கும்...”

“அழாதேம்மா உன் மீது கோபப்பட்டது உண்மைதான். இப்ப கோபமில்லை. இனி என்னை அப்படியெல்லாம் ஏசாத அம்மா. இந்த வீட்டில் எனக்குள் ஒரே ஆறுதல் நீதான். எல்லோருமே புறக்கணிக்கும்போது வெறுத்கும்போது நீயும் வார்த்தைகளால் துன் புறுத்தினால் நான் எங்கே போவேன்? நான் என் கால் ரெண்டும் முடமாத்தான் பிறக்க ணும்னு வேண்டிக் கொண்டு பிறக்கல. கடவுள் என்னை இப்படிப் படைச்சிட்டார். அதற்கு நான் பொறந்த அன்னைக்கே என் கழுத்தை நெறித்து நீ கொண்னுறிக்கலாம். நானும் இப்ப வேதனைப்பட்டிருக்க மாட்டேன். நீயும் வேத னைப் பட்டிருக்க மாட்ட தானேஅம்மா?”

“அப்படியெல்லாம் பேசாத்தா யார் என்ன சொன்னாலும் இந்த உலகமே உன்னை வெறுத்தாலும் நீ என் புள்ளதாண்டா... என் வயித்தில் பொறந்த கடைக்குட்டி செல்லம் நீதான்...”

“அம்மா அம்மா என் மனச எவ்வளவு சந்தோஷமா இருக்கு இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு. என் சந்தோஷத்தைச் சொல்ல வார்த்தை தெரியல அம்மா. ஆனந்தக் கண்ணோரோடு தாயின் மடியில் சாய்ந்து கொண்டான்.

அவன் தலையை வருடியவாறே “சாப்பிடறியா...?”

“ம்” உன் கையால் சாப்பிடனும்... ஊட்டி விடறியா...?”

காற்றுவெளி

“சரி கண்ணா...”

இரண்டு இரவு கழித்து ஒரு விடியலில் பக்கத்து வீட்டு பரதன் ஓடி வந்து செய்தி சொன்னான். “அந்த-அந்த-ரவீந்தார் அண்ணா ஏக்சிடனாகி ஆஸ்பிட்டல்ல அட்மிட் ஆக்கி யிருக்காங்கலாம்...” முழு விபரத்தையும் சொல்லிவிட்டு காற்றாய்ப் பறந்தான்.

பதறியதித்து ஓடியவள் இரத்த வெள் எமாய் மகனைக் கண்டு மயங்கி விழுந்தாள். ஒருக்கிழமையாக ஆஸ்பத்தரி வீடுன்னு ஓடி கனைத்து விட்டாள் காயத்ரி. ஒரு கண் பார்வை இழந்தும் ஒரு கிட்டி சிதைந்தும் உடைந்து போய் கட்டிலில் கிடந்தான் ரவீந் தரி. வைத்திய செலவு வீட்டுச் செலவெல்லாம் நிச்பதன் கவனித்துக் கொண்டான். அண்ணா வைப் பார்க்க அவன் மனச ஆசைப்பட்ட டாலும் என்னைத்தான் அண்ணாவுக்குப் பிடிக்காதே... போனால் எரிந்து விழுவான்

அந்தப் பயத்தினால் அண்ணாவைப் பார்க்கப் போகாமல் இரவு அம்மாவிடம் “அண்ணாவுக்கு எப்படியம்மா ககம்” என்று கேட்டு பல முறை நச்சரிப்பான்.

“ஒன்கு அண்ணாமேல இருக்கிற அன்பு அவனுக்கு உன் மேல் ஒரு வீதமேனும் இலிலையடா...”

“போம்மா என் மீது அண்ணாவுக்கு ரொம்பப் பாசம் அம்மா. என்ன ஏசறதும் அதீ அன்பின் அடையாளம் தானே” கலங்கிய விழிகளோடு சொன்னான். “அம்மா கொஞ்ச நாளாதவைவலி, தலைச்சுற்று வருது. அதோடு உடம்பெல்லாம் எரியற மாதிரியும் குளிர்ந்தும் போகுது.”

“நிச்பதா பதறாதே”

“அம்மா ஒன்னுமில்லே எனக்கு இன் ணைக்கு கணேஷோட ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று பார்க்கலாம்னு இருக்கேன். நானும் வரட்டுமா...?”

“வேணாம்..”

காற்றுவெனி - 4

“அம்மா நீ அண்ணாவைப் பார்க்கப் போ...”

தாக்டர் நிச்பதனைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தார். கணேஷ் அறைக்கு வெளியே காத்திருந்தான்.

“ஏன் டாக்டர் ஒரு மாதிரியா பாக்க ரீங்கு...”

“உண்மையைச் சொன்னத் தாங்கு வியா தம்பி...”

அதிர்ச்சியோடு டாக்டரைப் பார்த்தான். “உனக்கு தெய்வம் இப்படி ஒரவஞ்சன செய்திருக்கக் கூடாது தம்பி”

இல்ல டாக்டர் கடவுள் நமக்கு ஏதும் குறைகள் வைத்திருந்தால் எதோ ஒரு நன்மைக் காகத்தான் இருக்கும்.

“கடவுள் பக்தி அதிகமா...?”

“.....”

“கடவுள் மீது ஒனக்குக் கோபம் வருவதில்லையா...?”

“ஏன் டாக்டர் நான் கடவுள்மீது கோபப்படனும்”

“என்னா உன் இரு கால்களையும் முடமாக்கி இதயத்தையும் முழுமையா நெறப்பாமப் பொறக்க வைச்சிருக்காரே...”

“டாக்டர்...”

கண்ணீர் ஆறானது நிச்பதனின் விழி களில், டாக்டரும் கண் கலங்கினார்.

“நான் உன்னிடம் உண்மையைச் சொன்னதற்கு மன்னிச்சிக்கோ...”

“உண்மைகளை எப்போதுமே மறைக்க முடியாது டாக்டர். வெளியே வந்துரும். நான் பொழப்பனா டாக்டர்...”

டாக்டர் மெளனமாக விடையளிக்க முடியாமல்...

“நான் பொழுப்பனாடாக்டர் உண்மையைச் சொல்லுங்க...”

மீண்டும் மெளனமாயிருந்தார் டாக்டர்.

“உங்கள் மெளனமே நான் பொழுக்கமாட்டேன் என்கிறது.”

நிசப்தனின் தலையை ஆறுதலாகத் தடவிக் கொடுத்தார்.

“அம்மா சொன்னாங்க நீ குடும்பத்துக்கும் நாட்டுக்கும் உருப்படி இல்லேன்னு” சரிதானே டாக்டர்?. அம்மா சொன்னது கேவலோடு வார்த்தை வெளியே வந்தது.

“டாக்டர் எனக்கொரு ஆசை நிறைவேத்துவீங்களா...?”

“சொல்லுத் தம்பி...”

டாக்டரை குனியச் சொல்லி காதில் ஏதோ சொன்னான். டாக்டர் வேண்டாம் என்று சொல்லியும் பிடிவாதமாக மறுத்து தன் கைப்படவே மட்டல் வரைந்தும் டாக்டரிடம் கொடுத்தான். டாக்டர் சில பரிசோதனை கணை மேற்கொண்டு திருப்தியாகவுள்ளதாகச் சொன்னதும் “நன்றி டாக்டர்” அவன் முகத்தில் தூத்து இனம் புரியாத சந்தோஷத்தைக் கண்டு திகைத்து நின்றார் டாக்டர்.

“அண்ணாவுக்குஇப்பெப்படி அம்மா...”

“பரவாயில்லை கண்ணும் கிட்டியும் தான் சேதமாயிருக்கு மற்றப்படி காயமெல்லாம் ஆறிடுக்கி. ஆபரேசன் செய்தால் குண்மாகக் கலாமாம். நிறையப் பணம் வேண்டும் நாங்க எங்கப் போக ராசா...” மூக்குறிஞ்சினாள்.

“இல்லம்மா உன் நல்ல மனச்க்கு அண்ணாவுக்குப் பார்வை கிடைக்கும்.”

“எப்படிச் சொல்ற...”

“எல்லாம் ஒரு நம்பிக்கைதான் அம்மா. நீ ஒண்ணுக்கும் கவலைப்படாதிங்க நீங்க நம்புற கடவுள் உங்களை கைவிடமாட்டார். அம்மா என் பெட்டியில் ஒரு இலட்சம் பண

மிருக்கு. வீட்டுச் செலவுக்கும் அண்ணாவின் மருந்துச் செலவினங்களுக்கும் எடுத்து பாவித்துக் கொள்ளுங்க...”

மகனின் தலையைத் தடவிய வண்ணம் “அதெல்லாம் ஏண்டாஇப்பப்பேசுற. வீட்டுக்கு வந்ததும் பார்த்துக்கலாம்...”

“அம்மா, இன்னைக்கு இரவு என் பக்கத் திலயே இருக்கிறாயா...?”

ஆதரவாய் மகனைப் பார்த்தவாறே “இன்னைக்கு ரவீந்தர்கிட்ட இருக்கணும்டா. இன்று அவனுக்கு ஏதோ பரிசோதனை செய்கிறார்களாம். அதற்குத் தேவையான மருந்துப் பொருட்களை நான்தானே வாங்கிக் கொடுக்கணும்...?”

“நான் போகட்டுமா...?”

சரியென தலையாட்டினான் நிசப்தன்.. தாய் ஓரடி எடுத்து வைத்ததும் “அம்மா”ன்னு தாயின் காத்தை இறுகப் பிடித்திமுத்தான்.

“ஏண்டா தம்பி... இன்னைக்கு மட்டும்...?”

“உன் கையால் சாப்பாடு ஊட்டி விடு வாயா...?

“காயத்தரியின் மனசு படபடத்தது. உனக்கு என்ன செய்யது நிசப்தா... சொல்லுடா உன் அம்மாகிட்ட உண்மையைச் சொல்லு...”

“எனக்கு ஒண்ணுமில்லே உன் கையால் சாப்பிட்டு இரண்டு கிழமையாகிவிட்டது. அதனால்தான்.”

மகனின் மனதைப் புரிந்து கொள்ள இயலாத தாயுள்ளம் மனச்செமையுடன் மகனை அண் போடு அரவணைத்துக் கொண்டு சாதத்தை ஊட்டிவிட்டது. இரண்டு மூன்று மூறை மகனைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்த வண்ணமே அவ்வறையை விட்டு அகன்றாள் காயத்ரி.

மறுநாள் காலை.

காயத்ரி இயந்திர வேத்தில் செயல் பட்டாள். அடிக்கடி கடவுளுக்கு நன்றி சொன் காற்றுவெளி

னாள். டாக்டர்கள் சொன்ன செய்தியைக் கேட்டு அவளால் முதலில் நம்ப முடியாமல் தின்றினாள். யாரோ ஒரு புண்ணியவான் தான் இறக்கும் தருவாயில் தன் கண்ணெயும் கிட்னி யெயும் ரவீந்தருக்குத் தானமாகக் கொடுத்துள்ளாராம். இந்த நல்ல விடயத்தை நிசப் தனிடம் சொல்லிக் கொள்ள முடியாமல் தவித்தாள்.

நிசப்தன் முன் தினம் சொன்னது போல் அவன் தூய மனதைப்போல் வாக்கு பலித்து விட்டது. ரவீந்தரின் ஆபரேஷன் முடிந்து தான் நிசப்தாவைப் பார்க்க முடியும். இருவரும் என் வயித்துவ பொறந்தவர்கள். இருந்தும் நிசப்தனைவிட ரவீந்தருக்குத் தன் அங்கங்களைக் கொடுத்து புண்ணியவானுக்காகவும் மனதில் பிரார்த்தனை செய்தாள்.

ரவீந்தரின் ஆப்பரேஷன் நல்ல விதமாக முடிந்ததில் காயத்ரி ஆளந்தம் கொண்டாள். வீட்டுக்குப் போய் குளித்து உடைமாற்றி விட்டு நிசப்தனைப் பார்க்கப் போனும். மனதில் டாக்டரை நினைத்து கோபப்பட்டாள்.

"என்ன டாக்டர் தன் மகனுக்கு வாழ்க்கையைக் கொடுத்தவரின் பெயரையும், முகவரியையும் கேட்டபோது மறுத்து விட்டாரே"

"தானம் கொடுத்தவரின் கட்டளையாம். கூறக்கூடாது என்று. சிந்தனையோடு வீட்டை அண்மித் தவள் வியப்படைந்தாள். எதுக்காக என் வீட்டின் முன் கூட்டம் ஒவ்வொருத்தரும் அனுதாபத்தோடு பார்த்துப் பரிதாபப் பட்டார்கள். வீட்டினுள்ளே வெள்ளைப் புடவையால் போர்த்தப்பட்ட நிசப்தனைக் கண்டவள் அழுத அழுகை, ஒப்பாரி, கூச்சல் எந்தத்தாயுள் எழும் படாத வேதனைப் பட்டாள் காயத்ரி.

நிசப்தனின் ஈமக்கிரியைகள் முடிந்து சோர்ந்து போனாள் காயத்ரி. இரண்டு நாள் கழித்து வைத்தியசாலை சென்றவள் ரவீந்தரி டம் எதுவும் சொல்லவில்லை. இன்னும் ஒரு கிழமையில் வீட்டுக்கு அழைத்துப் போகலாம் காற்றுவெளி - 4

நு டாக்டர்கள் சொல்லவும் மகனுக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவிகளைச் செய்துவிட்டு வீட்டை நோக்கி நடந்தபோது 'கீர்ச்' பிரேக் ஒலிகேட்டு திரும்பியவள் காரை விட்டு தன்னை நோக்கி வரும் டாக்டரைப் புன்னைக்கேயோடு ஏறிட்டாள்.

"அம்மா உங்க மகனுக்குத் தன் அங்கத்தைத் தானமாகக் கொடுத்தவரின் பெயரை கேட்டின்க... இந்தாங்க அவரே உங்கனுக்கு 'எழுதியமடல்' எனகொடுத்து விட்டு டாக்டர் காரில் ஏறி மறைந்தார்.

"அம்மா ஹருக்கும், உலகக்தாங்க்கும், குடும்பத்துக்கு உருப்படாவன்று கொள்ள இன்று பெருமைப் படுகிறேன் என் குடும்பத்துக்காக உதவ எனக்கு கடவுள் செய்த உதவிக்கு

உங்கள்பு

நிசப்தன்

"உன் இறப்பை முன் கூட்டியே தெரிந்து கொண்டா அன்று என்னிடம் அவ்வாறெல் லாம் பேசின. நான் பாவிடா உன் அம்மா கொடுமைக்காரி. உன் கடைசி ஆசையைக்கூட நிறைவேற்றாமல்விட்டுவிட்டேன்..." மனதிற் குள் கதறினாள். அவள் துயரங்களுக்காக காலம் காத்திருக்கவில்லை.

சுகமாகி வீட்டிற்கு வந்த ரவீந்தர். தம்பியின் இறப்பையும் அவன் தனக்காக செய்த தியாகத்தையும் அவனுக்குத்தான் செய்த கொடுமைகளையும் நினைத்து மாலை போட்ட தமிழின் படத்துக்கு முன் அமர்ந்த ஊழையாய்கள்னீர்விட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

அது வித்தியாசமான கண்ணீர்.

ஒரு கண்ணீரிலிருந்து ரவீந்தரின் கண்ணீரும் மறு கண்ணில் இருந்து நிசப்தனின் கண்ணீரும் நிசப்தனுக்காக அழுகொண்டிருந்தன.

"ஊனமானவன்நானா...? என் தம்பியா...?"

மனதிற்குள் வேதனையோடு இன்றும் போராடிக்கொண்டிருக்கிறான் ரவீந்தர்.

உனர்வாயா?

சொத்திருந்தும் சுகமிருந்தும்
எம் விருப்பிற் கிடமிருந்ததோ?
குழந்தையில் காலாட்டவும்
கை வீசவும் கற்றுத் தந்த பெற்றோர் – இன்று
வாய் திறந்தோர் வார்த்தை பேசத் தடை விதிப்பதேன்
பெண்ணெனப் பிறந்ததற்காகவா?

சின்னச் சின்ன ஆசைகள்
சிறகொடிக்கப்படுகிறது
புயலாக வேண்டிய என்னுள்ளம்
புதைக்கப்படுகிறது
கண்ணீரால் காவியம் பாடுகின்றது.

கரையில்லாத கல்வியையும்
வாழ்வோடினைந்த கலையையும்
இடை மறிக்கின்றாயே
சமூகமே !...
நான் பெண் என்பதற்காகவா?

சொந்தக் காலில் நில் எனக்கூறும் நியே
சொந்தக் காலை முறிக்கின்றாய்
ஆட்டக்காரி அடங்காப்பிடாரி என்கிறாய்
பெண்ணையே தெரியாமல் பெண்ணை
சிதைக்கிறாய் வதைக்கிறாய்.
சமூகமே !

நான் வாழப்பிறந்தவள்,
நான்வாழப்பிறந்தவள்...
என் வாழ்வு பற்றி சிந்திப்பவள்
விடியலை நோக்கி விழித்திருப்பவள்.

—கலைப்பிரியை யாழ் இளைய பத்மநாதன்

காற்றுவெளி சுஞ்சிகை ஆதரவில்...

“ஈழத்து நால்களின் கண்காட்சி 2002”

(ஈழத்து, புலம்பெயர்
தமிழ் எழுத்தாளர்களின் எழுத்து வடிவங்கள்
காட்சியில் இடம்பெறும்)

காலம்

28 செப்டம்பர் 2002, சனிக்கிழமை மாலை
2மணி முதல் 8 மணிவரை

இடம்

Trinity Community Center Hall, East Avenue
East Ham, London E12
(Eastham Tube Station அருகில்)

ஆர்வலர்களை அன்புடன் அழைக்கிறோம்
நன்பர்கட்டும் தெரியப்படுத்துங்கள்.

பிரவேசம்
இலவசம்

தொடர்புகட்டு

R. மகேந்திரன்

34. Redriffe Road, Plaistow,
London E13 0JX
Tel: 020 8586 778